

**ARBEIDSRECHTBANK ANTWERPEN, afdeling
HASSELT
1ste kamer**

Vonnis van 27 april 2015

Rep. nr.

Inzake:

EG. BV, met ondernemingsnummer [nummer], met vennootschapszetel gevestigd te 5626DD EINDHOVEN (NEDERLAND), [adres],

eisende partij,

vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te [adres] en Mr. , advocaat te [adres] (NEDERLAND).

tegen:

De heer J.V., R.R. [nummer] en wonende te 3930 HAMONT-ACHEL, [adres],

verwerende partij, aanwezig in persoon en bijgestaan door Mr. loco Mr. , advocaat te [adres].

Gezien de inleidende dagvaarding strekkende tot de ontbinding van de arbeidsovereenkomst naar Nederlands recht (artikel 7:685 BW).

Gezien deze zaak wordt vastgesteld op de zitting van 26.01.2015.

Gezien de beschikking van de Voorzitter d.d. 26.01.2015 waarbij de conclusietermijnen worden bekrachtigd en de rechtsdag wordt voorzien op de zitting van 23.03.2015 .

Gezien de conclusies voor verwerende partij en de synthesebesluiten.

Gezien de conclusies voor eisende partij.

Gezien het dossier voor eisende partij.

Gezien het dossier voor verwerende partij.

Gehoord ter zitting van 23.03.2015 partijen in hun middelen en gezegden.

De verzoeningspoging ter terechtzitting lukte.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

BEVOEGDHEID EN TOEPASSELIJK RECHT

Ingevolge artikel 20 lid 1 van de Eg-Verordening nr. 2001/44 van 22.12.2000 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, in werking getreden op 01.03.2002, dienen thans de vorderingen van de werkgever te worden gebracht voor de gerechten van de lidstaat op het grondgebied waarvan de werknemer woonplaats heeft.

De bevoegdheid van de rechtbank in deze wordt niet betwist tussen partijen.

Evenmin wordt betwist dat ter beoordeling van het geschil ten gronde het Nederlands ontslagrecht dient te worden toegepast.

Het toepasselijk recht dient inderdaad beoordeeld te worden aan de hand van het EVO-verdrag.

Nu partijen geen uitdrukkelijke rechtskeuze hebben gemaakt, wordt verwezen naar het bepaalde in artikel 6 lid 2 sub a van het EVO-verdrag.

Ingevolge dit artikel wordt de tussen partijen gesloten arbeidsovereenkomst beheerst door het recht van het land waar verwerende partij als werknemer ter uitvoering van de arbeidsovereenkomst gewoonlijk arbeidsprestaties verricht.

Vermits verwerende partij werkzaam is in Nederland, wordt dit geschil beoordeeld volgens Nederlands recht.

VOORWERP

Conform de besluiten van eisende partij, is de vordering als volgt:

“Zich territoriaal bevoegd te verklaren, en te zeggen voor recht van op het geschil Nederlands recht van toepassing is;

Uitspraak te doen in eerste en laatste aanleg

Voorts te zeggen voor recht dat de tussen partijen bestaande arbeidsovereenkomst, op grond van gewichtige redenen, bestaande uit veranderingen in de omstandigheden als hierboven vermeld, met onmiddellijke ingang, minstens met ingang van een zo kort mogelijk gelegen datum ontbonden verklaard wordt, zonder dat daarbij aan gedaagde een vergoeding zal worden toegekend;

Gedaagde te veroordelen tot de kosten van het geding, inbegrepen deze van de dagvaarding van 72,82 € evenals de rechtsplegingsvergoeding van 1.320€ .”

TEN GRONDE

Partijen hebben de discussie beslecht middels een akkoord.

Partijen verzoeken de rechtbank dit akkoord te noteren in een vonnis, dat derhalve geldt als akkoordvonnis.

Omtrent de juridische principes die in casu van toepassing zijn, kan de rechtbank, in casu, louter principieel, het volgende stellen :

De ontbinding van de arbeidsovereenkomst wegens gewichtige redenen in artikel 7:685 BW

Naar Nederlands recht is de ontbinding van de arbeidsovereenkomst ex artikel 7:685BW de zeer frequent voorkomende beëindiging van de arbeidsovereenkomst door de kantonrechter op grond van de brede categorie van de gewichtige redenen, vaak met toekenning van een vergoeding aan de werknemer, niet zozeer gericht op de beslechting van een rechtsstrijd maar ter vaststelling van een billijke regeling, in het raam van een snelle procedure ingeleid bij verzoekschrift, principieel zonder de mogelijkheid van hoger beroep of cassatieberoep, waarbij de rechter niet gebonden is aan de wettelijke bewijsregels.

De ontbinding is een frequent voorkomende beëindigingswijze van de arbeidsovereenkomst. Ongeveer de helft van de beëindigingen van de arbeidsovereenkomst, de beëindiging met onderlinge toestemming buiten beschouwing gelaten, geschiedt door ontbinding door de kantonrechter. De andere helft zijn de ontslagen, meestal na het bekomen van een administratieve ontslagvergunning afgeleverd door het CWI.

Zoals al opgemerkt vormen de gewichtige redenen een brede beëindigingsgrond. Gewichtige redenen kunnen bestaan uit dringende redenen. Daarnaast kunnen gewichtige redenen ook bestaan uit een verandering van omstandigheden. Artikel 7:685 vereist voor de verandering van omstandigheden als beëindigingsgrond dat ze van dien aard zijn dat de arbeidsovereenkomst 'billijkheidshalve dadelijk of na korte tijd behoort te eindigen'.

Verandering van omstandigheden kunnen bestaan uit een verstoring van de arbeidsrelatie, economische veranderingen, arbeidsongeschiktheid, of onvoldoende functioneren van de werknemer. Wel moet worden opgemerkt dat er een zekere reflexwerking uitgaat van de ontslagverboden, onder meer bij ziekte. Dit betekent dat de rechter in principe alleen zal ontbinden om een reden vreemd aan de door het ontslagverbod beschermde ontslaggrond, dit wil dus bijvoorbeeld zeggen om een reden vreemd aan de ziekte.

De ontbindingsprocedure heeft een “extra-judicieel” karakter. Het is een procedure om een billijke beslissing te verkrijgen van de rechtbank. Het is geen normale procedure, de bewijsregels zijn niet van toepassing..

In vele geschillen van ontbinding wegens gewichtige reden kent de kantonrechter een billijke vergoeding toe aan de werknemer. Deze billijke vergoeding wordt door de kantonrechter meestal begroot volgens de zogenaamde ‘kantonrechtersformule’.

De vergoeding komt overeen met het aantal (gewogen) dienstjaren A, vermenigvuldigd met het loon inclusief vakantietoeslag B, vermenigvuldigd met een correctiefactor C waarvan de hoogte afhankelijk is van de vraag in wiens risicosfeer de ontbindingsgrond ligt.

De kantonrechtersformule is een “aanbeveling” en zeker geen verplichting die door de rechter onvoorwaardelijk moet worden gevolgd.

De facto schommelt de correctiefactor tussen 0 en 4. Bij een neutrale verbinding is deze 1. Bij een werkgeversverzoek waarbij de ontbindingsgrond in de risicosfeer van de werkgever ligt zonder dat verwijtbaarheid aan de orde is, dan is C gelijk aan 1.

TOEPASSING IN CASU

In casu hebben partijen mits wederzijdse toegevingen de discussie beslecht als volgt :

Partijen komen, na wederzijds overleg, overeen de datum van de ontbinding van de arbeidsrelatie te bepalen op 31.03.2015.

Partijen komen overeen dat de oorzaak van deze ontbinding geen verband houdt met de arbeidsongeschiktheid van verwerende partij J.V..

Partijen komen overeen dat de oorzaak van deze ontbinding geen fout impliceert van verwerende partij J.V..

Eisende partij Evo Groep BV verbindt er zich toe de som van 25.000,00 € bruto over te maken aan verwerende partij J.V. en dit tot slot van alle rekeningen.

Deze som van 25.000,00 € omvat tevens het verschuldigde vakantiegeld en het loon tot en met maart 2015 alsmede de verlofdagen.

Partijen komen overeen dat elke partij de eigen kosten van het geding draagt.

OM DEZE REDENEN

Verklaart de vordering ontvankelijk.

Verleent akte aan partijen van de tussen hen gesloten dadings.

Zegt voor recht dat deze dading het volgende inhoudt :

- De datum van de ontbinding van de arbeidsrelatie wordt bepaald op 31.03.2015.
- De ontbinding houdt geen verband met de arbeidsongeschiktheid van verwerende partij J.V..
- De ontbinding impliceert geen fout van verwerende partij J.V..
- Eisende partij Evo Groep BV verbindt er zich toe de som van 25.000,00 € bruto over te maken aan verwerende partij J.V. en dit tot slot van alle rekeningen.
- De som van 25.000,00 € omvat het loon tot en met maart 2015, het verschuldigde vakantiegeld, alsmede de verlofdagen.
- Elke partij draagt de door haarzelf blootgestelde kosten van het geding

Zegt voor recht dat huidig vonnis de vorm van een akkoordvonnis heeft.

Aldus gewezen door:

- , afdelingsvoorzitter arbeidsrechtbank Antwerpen;
- , rechter in sociale zaken, werkgever (Art.156 bis Ger.W.);
- , rechter in sociale zaken, werknemer-arbeider;

en uitgesproken door voormelde voorzitter van de kamer, bijgestaan door griffier in openbare terechtzitting van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Hasselt, van ZEVENENTWINTIG APRIL TWEEDUIZEND VIJFTIEN.

(M.B.12/01/2015)